

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/173/2015
Identifikačné číslo spisu:	1508223999
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1508223999.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne I. F., bývajúcej v Q., Q. XX, zastúpenej Mgr. Gordanou Dlhou, advokátkou so sídlom v Pezinku, Bystrická 30, proti žalovanému A. F., bývajúcemu v Q., Q. XX, zastúpenému JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v Bratislave, Konventná 9, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/221/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2014 sp. zn. 9Co/99/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne odmieta.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) z 23. októbra 2013 č. k. 24C/221/2008-677, ktorým prvoinštančný súd rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobkyne a žalovaného) tak, že určil, čo prikazuje do vlastníctva žalobkyne a čo do vlastníctva žalovaného, rozhodol o započítaní sumy 4 403,66 eur v prospech žalobkyne, sumy 26 439,94 eur v prospech žalobcu, zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 63 446,09 eur, a rozhodol aj o náhrade trov štátu, o súdnom poplatku a o trovách konania. Rozsudok odôvodnil vecnou správnosťou preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie, majúc za to, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. V odôvodnení sa zároveň vysporiadal s námietkami žalobkyne týkajúcimi sa započítania sumy 26 439,97 eur v prospech žalovaného a rozdelenia sady hrncov, ktoré prvoinštančný súd prikázal žalovanému.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť podľa jej názoru nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu. Namietala tiež nesprávne právne posúdenie veci a inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Zároveň uviedla, že odvolací súd sa podľa jej názoru riadne nevysporiadal s jej argumentmi uvedenými v odvolaní týkajúcimi sa ňou namietaného započítania súm v prospech žalovaného.

3. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

6. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok prvoinštančného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

8. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

9. Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

10. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, spôsobenom nepreskúmateľnosťou rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu. V zmysle stanoviska Občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Tým, že sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na ne odkázal, bolo potrebné odôvodnenie jeho rozsudku posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku okresného súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., na riadne odôvodnenie rozsudku je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak, ako rozhodli. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku okresného súdu v plnom rozsahu a navyše sa osobitne vysporiadal s odvolacími námietkami žalobkyne. Preto nie je opodstatnené ani jej tvrdenie, že súdy sa nevysporiadali s otázkou započítania súm v prospech žalovaného a svoje rozhodnutie v tejto časti neodôvodnili. Krajský súd sa totiž podrobne zaoberal otázkou započítania jednotlivých súm v prospech žalovaného, a to na strane 9 rozsudku v druhom a treťom odseku. Vo štvrtom odseku ozrejmil tiež, prečo považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne i v časti otázky rozdelenia sady hrncov, čo dovolateľka taktiež v odvolaní namietala. Dovolací súd navyše dáva dovolateľke do pozornosti, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo v prejednávanej veci splnené nebolo.

11. Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaobera správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

12. Rovnako ani dovolateľkou uplatnenými dovolacími dôvodmi, spočívajúcimi v nesprávnom právnom posúdení veci a inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa dovolací súd nemohol zaoberať, pretože aj tieto dovolacie dôvody by mohli byť relevantné len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Samotné však prípustnosť dovolania nezakladajú.

13. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam), keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniла neprípustným dovolaním žalobkyňa, žalovanému však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.